

нѣкой младъ човѣкъ постѣпва въ университетъ, иска да учи, да свърши по нѣкакъвъ предметъ. Но той е беденъ, нѣма срѣдства. По едно време Провидението го поставя на изпитъ да види, доколко той е готовъ да издържи въ своята честностъ. Така се съчетаватъ условията, че той се намира предъ отворената каса на единъ богатъ човѣкъ. Поглежда къмъ касата, поглежда къмъ вратата на стаята, да не влѣзе нѣкой да го види и като се увѣри, че е самъ, бръква въ касата, изважда две хиляди лева и казва: Ще свърша съ тѣзи пари, и като се назнача на нѣкаква работа, ще помагамъ на бедни студенти, и тѣ да свършатъ университетъ. Какво става после? Откриватъ кражбата и го хващатъ. Той започва да се извинява, че не знаелъ, какво го чака, не знаелъ, че ще носи отговорностъ, но мислилъ, че трѣбва да свърши университетъ, и самото Провидение му предлагало тази помощъ. — Невъзможно е човѣкъ да не знае, какви сж последствията на кражбата. Ако не знае, въ затвора ще ги научи. Човѣкъ трѣбва да бжде искренъ предъ себе си, да се изповѣда, да признае погрѣшката си. По този начинъ той ще освободи съзнанието си отъ излишенъ товаръ. Това значи: не подпушвайте съзнанието си!

И тѣй, не пренебрегвайте въ себе си и най-малкото Божествено желание. Щомъ се яви такова желание въ сърцето ви, реализирайте го. Всѣко Божествено желание е малко